

Ištvan Galamboš je tridesetogodišnjak iz Mihajlova, iz okoline Zrenjanina, mašinbravar po zanimanju, ali sada fokusiran na sasvim druge stvari. Od pre četiri godine bavi se proizvodnjom igračaka od drveta. Jednoga dana je od odbačenog komada drveta nađenog u dvorištu njegove kuće počeo je da recka kockicu po kockicu i od tog reckanja je nastala prva igračka.

Počelo je izradom igračaka za ukras prvo kao hobi, a onda je Ištvan osetio potrebu da svojih „ruku delo“ pokaže i drugima. Igračke najčešće pravi od bukovog drveta, jedinstvenih formi, sa širokim dijapazonom mogućnosti spajanja i rasklapanja, slaganja, vučenja, guranja, jednom rečju svime što je mališanima, uglavnom pretškolskog uzrasta, zanimljivo i interesantno. Ištvan je ponosan na svoj rad i odgovorno tvrdi da nema trenutno takvog oblika koji ne može da napravi:

- Počeo sam da izrađujem igračke sasvim slučajno, kao da mi je sa neba neko javio da treba to da radim. Nikada se pre toga nisam zanimao za drvo, za rezbarij i slično, a onda odjednom sam znao sve, i da oblikujem i da stvaram nove forme, kao da sam se vratio u detinjstvo. Kao da mi je sam Bog podario tu sposobnost i dao mi je u ruke. Siguran sam da smo svi mi ljudi stvoreni za nešto samo što procentualno vrlo mali broj, možda 10% ljudi otkrije koja je njihova misija, i čime treba da se bave. Ja sam jedan od onih malobrojnih srećnika koji sam to otkrio.
- Prvo sam svoje proizvode izlagao po raznim festivalima i manifestacijama po Vojvodini, radi dodatne zarade i džeparca, ali se vrlo brzo pretvorilo u posao u kojem sam video budućnost. Shvatio sam da sve ono što sam stvorio sa idejom izmaštanom samo u mojoj glavi mogu da napravim oblike kakvi se ne nalaze ni u jednom časopisu niti priručniku. Ideje iskrсну i kada radim nešto drugo, prolazim gradom i onda jedva čekam da dođem kući, da uzmem komad drveta i da ga osmislim. Zato sam, sve što sam napravio patentirao i za sada imam par stotina modela, ali trenutno je u opticaju nekih tridesetak traktorčića, vozića, vetrenjača i tome slično.
- Osim želje da pravim igračke imao sam i snažnu volju da istrajem u tome, i postigao sam zaista odlične rezultate. Ti rezultati nisu još doneli novčanu satisfakciju, ali stručnjaci, ljudi koji se bave decom ocenili su moj rad najvišim ocenama. Gostovao sam i na raznim televizijama, davao intervjue ali za sada nemam adekvatnog materijalnog odgovora.
- Jedini sam u Banatu, a ima nas svega nekolicina u Srbiji, koji za decu stvaramo jedinstvene igračke od drveta i mogu da se pohvalim da se moje igračke nalazi i u Japanu, i u Indiji, Ukrajini, u SAD i Južnoj Americi, u svim evropskim zemljama, na svim kontinentima. Moje proizvode najčešće prepoznaju ljudi koji dolaze sa strane, turisti i ljudi poreklom iz Srbije koji

žive svugde u svetu i rado kupuju igračke svojoj deci ili za poklon prijateljima. Kupovali bi i naši ljudi ovde, ali iako igračke nisu skupe, teško se opredeljuju da potroše koji dinar za ono što ne moraju i bez čega mogu. Cena Ištvanovih rukom izdanih, ekoloških ničim premazanih drvenih igračaka kreće se od 350 do 500 dinara.

Ištvan Galamboš je mlad ambiciozan čovek koji je svestan i svog talenta i svojih mogućnosti. Govori četiri jezika i spreman je da uči dalje. Ako se za neko vreme ne materijalizuje njegov rad, spreman je na izazov zvan Evropa.

